

[Heinesen.]

1976-77. Den 1. februar skrev landbrugsministeren til finansudvalget, at der oven i købet skulle opnås fuld indtægtsdækning allerede i 1975-76. Men på finanslovsforslaget er indtægterne vændret fastsat til kun halvdelen af udgifterne både i det kommende og i de følgende finansår. De sociale, de sundhedsmæssige, de undervisningsmæssige og de kulturelle områder skal holde for, men landbrugsområdet skal skånes.

Som jeg nævnte i indledningen, er en væsentlig udgiftspost, nemlig tilskuddet til arbejdsløshedsforsikringen, underbudgetteret. Udgiften er beregnet på grundlag af en ledighed på 4 pct., og denne forudsætning er desværre helt urealistisk, således som det også fremgår af redegørelsen fra det økonomiske sekretariat. På baggrund af regeringens helt utilstrækkelige indsats for at fremme beskæftigelsen og erhvervsudviklingen må man skønne, at udgiften til arbejdsløshedsunderstøttelse bliver mindst 1 mia. kr. større end budgetteret.

Endelig indeholder finanslovsforslaget som nævnt besparelserposter, hvis konkrete gennemførelse regeringen er totalt rådvild over for. Det drejer sig om en væsentlig del af de 875 mill. kr., som regeringen har opført på en budgetreguleringskonto, og som finansministeren selv i fremsættelsestalen den 29. november betegner som uløste spørgsmål. Spørgsmålet er imidlertid, om disse besparelser blot er uløste, eller om de også er blevet uløselige i kraft af regeringens utrolige smøleri. Jeg tænker især på posten: ændrede normeringskrav og andre produktivitetsforbedringer inden for social-, undervisnings- og sundhedssektoren til i alt $\frac{1}{2}$ mia. kr. Forslaget var indeholdt allerede i regeringens spareplan af den 8. maj 1974, og på grundlag af udtalelser fra partierne kunne regeringen regne med, at den havde et flertal for dette forslag. Socialdemokratiet gav principiel tilslutning hertil i sin helhedsplan fra august. Men siden maj har regeringen øjensynlig intet foretaget sig. I hvert fald har finansministeren og indenrigsministeren så sent som i fredags meddelt de kommunale organisationer, at der „..... endnu ikke er taget stilling til, hvorledes denne besparelse konkret skal gennemføres“.

Efter at regeringen selv har smølet med

sagen i otte måneder, så får kommunerne sagen smidt i hovedet, længe efter at de kommunale budgetter er lagt og kun to måneder før det nye finansårs start, med en besked om, at de besparelser må kommunerne klare. Pengene skal indbetales til staten. Det er jo ikke noget under, at kommunerne er utilfredse og finder det usandsynligt, at man med en så utilstedelig kort frist blot tilnærmelsesvis kan gennemføre den tilsigtede besparelse.

Denne sag er i virkeligheden også en anden grund alvorlig for regeringen, for den viser, at regeringen interesserer sig mindst for det, som er det væsentlige, nemlig hvordan der kan spares ved produktivitetsforbedringer og rationaliseringer o. lign. i den offentlige sektor, og samtidig viser regeringens øvrige bestræbelser, at den interesserer sig mest for det, som burde komme i allersidste række, nemlig besparelser ved nedskæring af det offentliges ydelser til borgerne.

Konklusionen er, at regeringens finanslovsforslag af de grunde, jeg har nævnt, og af andre grunde er så urealistisk, at underkuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på ca. 3 mia. kr. må forhøjes med i hvert fald andre 3 mia. kr., hvis det forslår. Jeg vil gerne understrege, at vi kritiserer ikke regeringen for at føre en for lempelig finanspolitik, tværtimod, vi kritiserer regeringen, fordi den fremlægger et budget, som er urealistisk, som indeholder socialt urimelige poster, og som mangler en række væsentlige forslag til fremme af beskæftigelsen og erhvervsudviklingen.

Jeg skal til slut sige, at vi vil deltage i arbejdet med finanslovsforslaget på grundlag af de synspunkter, jeg har nævnt, og vor stillingtagen til de enkelte forslag vil endvidere bero på vor vurdering af regeringens samlede økonomiske politik.

Christophersen (V):

Vi skal i dag behandle finanslovsforslaget, men da det samtidig er den første lejlighed, vi har til også at drøfte de almindelige politiske og økonomiske problemer, som de tager sig ud efter valget, skal jeg på venstres vegne også komme med nogle bemærkninger om disse emner.

Det nye folketing er jo ligesom det tidligere præget af de mange partier, og dets